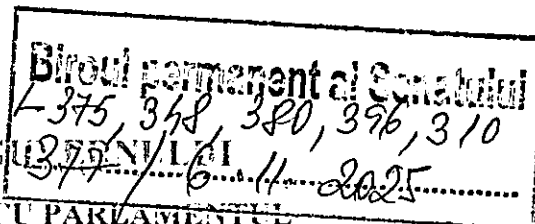




SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

B-dul Primăverii nr. 22, sector 1, București, Tel: 0213143400 int.3000, Email: drparlament@gov.ro



Nr. 9202/2025

03 - 11 - 2025

Către: DOMNUL MARIO OVIDIU OPREA,
SECRETARUL GENERAL AL SENATULUI

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data
de 30 octombrie 2025

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

- L375/2025* Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:
- L375/2025* 1. Propunerea legislativă completarea Legii nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice - Republicată precum și completarea Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public (Bp. 354/2025);
 - L348/2025* 2. Propunerea legislativă privind instituirea unui mecanism de credit fiscal pentru sprijinirea părinților care au în îngrijire doi sau mai mulți copii (Bp. 292/2025);
 - L380/2025* 3. Propunerea legislativă pentru completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Bp. 359/2025);
 - L396/2025* 4. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat (Bp. 379/2025);
 - L310/2025* 5. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 26/2024 privind ordinul de protecție (Bp. 284/2025);
 - L377/2025* 6. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare - "Niciuna mai puțin" (Bp. 356/2025, L. 377/2025).

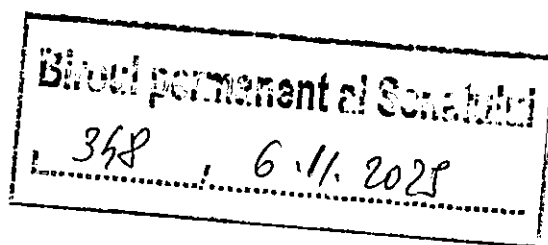
Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT



PRIM MINISTRU



Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind instituirea unui mecanism de credit fiscal pentru sprijinirea părinților care au în îngrijire doi sau mai mulți copii*, inițiată de doamna deputat POT Anamaria Gavrilă împreună cu un grup de parlamentari POT (**Bp. 292/2025**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare sprijinirea părinților care au în îngrijire doi sau mai mulți copii prin acordarea unui credit fiscal din impozitul pe venit anual, diferențiat în funcție de numărul de copii aflați în îngrijire.

Astfel, potrivit inițiatorilor, prin demersul legislativ se urmărește implementarea unor măsuri pentru a răspunde scăderii demografice accelerate, migrației populației active și a dificultăților financiare ale familiilor tinere.

II. Observații

1. Precizăm că, prin Planul Bugetar - Structural Național pe Termen Mediu - 2025 - 2031, prezentat Comisiei Europene, Guvernul României s-a angajat să asigure o traiectorie de ajustare a deficitului

bugetar începând cu anul 2025, printr-o serie de măsuri, inclusiv prin reforme fiscale care au între obiective ajustarea sistemului de facilități fiscale pentru principalele categorii de impozite și taxe astfel încât să se respecte *principiul impunerii echitabile*, dar și pentru evitarea formării unor distorsiuni în materie de politică fiscală ceea ce ar presupune generarea unor inechități fiscale între diferite categorii de contribuabili.

2. Precizăm că sediul materiei privind impunerea veniturilor realizate de persoanele fizice este *Legea nr.227/2015*. Astfel, *Codul fiscal* stabilește cadrul legal privind impozitele, taxele și contribuțiile sociale obligatorii. Aceeași lege stabilește contribuabilii care au obligația să plătească aceste impozite, taxe și contribuții sociale, modul de calcul și de plată a acestora, procedura de modificare a acestor impozite, taxe și contribuții sociale.

Prin urmare, fie se integra reglementarea propusă prin inițiativa legislativă în *Codul fiscal*, fie mecanismul creditului fiscal se instituia prin normă derogatorie de la *Codul fiscal*.

De asemenea, precizăm că inițiativa legislativă are un caracter discriminatoriu și încalcă *principiile fiscalității* prevăzute la art.3 din *Codul fiscal*, referitoare la justetea impunerii sau echitatea fiscală, precum și la neutralitatea măsurilor fiscale, având în vedere că părinții cu un copil nu primesc credit fiscal.

3. Mecanismul creditului fiscal este specific unui sistem de impozitare bazat pe globalizarea veniturilor persoanelor fizice, sistem care nu se aplică în momentul actual în România.

Menționăm faptul că noțiunea de credit fiscal utilizată în prezenta inițiativă legislativă are în vedere o semnificație diferită față de sintagma similară utilizată în cuprinsul art. 7 pct. 19¹ din *Legea 227/2015*.

În acest sens, arătăm faptul că, potrivit art. 37 alin. (2) din *Legea 24/2000*, „dacă o noțiune sau un termen nu este consacrat sau poate avea înțelesuri diferite, semnificația acestuia în context se stabilește prin actul normativ ce le instituie, în cadrul dispozițiilor generale sau într-o anexă destinată lexicului respectiv, și devine obligatoriu pentru actele

¹Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

Metoda creditului fiscal o diminuare a impozitului pe venit sau a impozitului pe profit cu suma impozitului plătit în alt stat, conform convențiilor de evitare a dublei impuneri;

normative din aceeași materie". Astfel, considerăm că era necesară definirea acestei noțiuni în cuprinsul art. 2 din cuprinsul inițiativei legislative.

În continuare, textul inițiativei legislative are în vedere acordarea creditului fiscal în favoarea contribuabililor persoane fizice care au în îngrijire doi sau mai mulți copii. Din cuprinsul reglementării propuse nu se poate stabili care va fi modalitatea de aplicare a creditului fiscal dacă, pentru unul dintre copiii minori, părinții nu mai suportă costurile aferente creșterii și îngrijirii acestora. În acest sens, menționăm faptul că prevederile art. 499 alin. (2) din *Legea 287/2009 privind Codul Civil, cu modificările și completările ulterioare*, stipulează că „*Dacă minorul are un venit propriu care nu este îndeștător, părinții au obligația de a asigura condițiile necesare pentru creșterea, educarea și pregătirea sa profesională*”.

Totodată, apreciem că ar fi fost necesar a fi definite noțiunile de „*părinte*”, respectiv „*părinte unic*”, din textul inițiativei legislative sau să se coreleze cu prevederile inițiativei legislative cu cele ale alin. (11) al art.77 din *Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*.

4. Precizăm că inițiativa legislativă nu reglementează modul de acordare a creditului fiscal anual în cazul în care un contribuabil persoană fizică obține atât venituri din salarii cu regim de reținere la sursă a impozitului de către plătitorii de venituri, cât și venituri pentru care există obligația depunerii declarației unice de către persoana fizică (cazul veniturilor din activități independente, drepturi de autor, dividende, chirii sau alte surse).

Din textul inițiativei legislative nu rezultă mecanismul prin care se determină creditul fiscal anual de 50%, 75% sau 100% din „*costul anual de creștere pentru creșterea unui copil*”, respectiv dacă se are în vedere aplicarea procentului pentru fiecare copil în parte sau cumularea procentelor.

Reglementările propuse la art.3 din inițiativa legislativă nu reflectă intenția de reglementare descrisă în *Expunerea de motive*, în sensul în care ar urma să se cumuleze creditele acordate pentru al doilea, al treilea și de la al patrulea copil aflați în îngrijire.

În plus, pentru stabilirea costului anual de creștere a copilului ar fi trebuit avute în vedere etapele de dezvoltare ale copilului, nevoile speciale, în cazul în care acestea există, mediul de rezidență etc.

Având în vedere faptul că mecanismul se adresează părinților care au în îngrijire doi sau mai mulți copii, ar fi trebuit aduse prevederi suplimentare cu privire la distribuirea creditului fiscal în situațiile în care părinții sunt divorțați, iar copii sunt încredințați unuia dintre ei, celălalt contribuind la creșterea și îngrijirea copilului potrivit celor stabilite de instanță.

În ceea ce privește propunerea de stabilire a nivelului creditului fiscal în funcție de costul anual de creștere a copilului din anul anterior, în aplicarea legii ar trebui să se țină cont că, la momentul actual, Institutul Național de Statistică nu calculează un astfel de indicator.

5. În textele lit. c) de la art. 2, alin. (1) al art. 5 și alin. (4) al art. 6 din inițiativa legislativă, se instituie obligații în sarcina Ministerului Familiei, instituție care nu se regăsește sub această denumire în componența Guvernului României, astfel cum a fost aprobată prin *Hotărârea Parlamentului României nr.25/2025 pentru acordarea încrederii Guvernului*.

Potrivit art. 1 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului 153/2024 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrală, „Ministerul Muncii și Solidarității. Sociale se reorganizează prin fuziune prin absorbție cu Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse, care se desființează”*, iar, potrivit art. 1 alin. (2) din cadrul aceluiași act normativ, prevede faptul că *„urmare a reorganizării prin fuziune prin absorbție . . . , Ministerul Muncii și Solidarității Sociale își schimbă denumirea în Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale”*. Așadar, era necesară utilizarea denumirii Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale în cadrul art. 5 alin. (1) și art. (6) alin. (4) din inițiativa legislativă, în loc de Ministerul Familiei.

6. Prevederile art.4 din inițiativa legislativă nu sunt corelate cu cele ale alin.(2) și alin.(3) de la art.6. În timp ce la art.4 se specifică faptul că acest credit fiscal se aplică anual, în limita impozitului pe venit datorat pe toate veniturile obținute, la alin.(2) al art.6 se face referire la ajustarea

reținerilor lunare de impozit, intenția legislativă fiind neclară în această situație.

7. La art.5 din inițiativa legislativă nu este specificat termenul până la care Institutul Național de Statistică trebuie să transmită costul de creștere către Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) și nici până la ce dată ANAF trebuie să comunice angajatorului creditul fiscal anual.

8. La alin. (1) al art.6 din inițiativa legislativă se precizează următoarele: „*creditul fiscal se acordă automat pe baza informațiilor din baza de date a Agenției Naționale de Administrare Fiscală (ANAF)*”.

Menționăm că baza de date a ANAF, gestionată prin aplicațiile dezvoltate de Centrul Național pentru Informații Financiare (CNIF) din cadrul Ministerului Finanțelor, nu conține informațiile necesare pentru acordarea în regim automat a creditului fiscal menționat în inițiativa legislativă.

Sistemul de administrare fiscală a persoanelor fizice este dezvoltat conform legislației în vigoare, care nu prevede impozitarea bazată pe globalizarea veniturilor persoanelor fizice, astfel încât să poată fi aplicat un mecanism de acordarea a creditului fiscal.

Potrivit prevederilor legislației în vigoare, declarațiile privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitul pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate (formularul 112) se depun de către angajatori lunar/trimestrial. În cazul declarațiilor unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice (formularul 212) legislația nu prevede declararea în timp real a veniturilor persoanelor fizice care obțin venituri, altele decât cele de natură salarială. Venitul realizat de persoanele fizice se declară prin formularul 212 în anul următor realizării venitului.

În aceste condiții, corelarea informațiilor din aceste formulare sau alte formulare cu termene de declarare diferite, în vederea stabilirii creditului fiscal, se poate realiza cu o întârziere semnificativă față de momentul realizării venitului, respectiv cu întârziere față de starea contribuabililor la momentul realizării venitului.

Menționăm că stabilirea automată a creditului fiscal nu este posibilă, întrucât bazele de date ANAF nu dețin întregul fond de date referitor la veniturile de natură salarială a contribuabililor persoane

fizice, mai exact fondul de date pentru care legislația prevede gestionarea de către alte entități/case speciale.

De asemenea, acordarea în mod automat a creditului fiscal pe baza informațiilor din baza de date a ANAF, prevăzute la alin.(1) al art.6 din inițiativa legislativă, nu se poate realiza deoarece baza de date nu cuprinde informații referitoare la elementele definite în cuprinsul inițiativei legislative (numărul unic de copii aflați în îngrijirea contribuabililor persoane fizice, părinți/părinte unic). Aceste informații nu sunt stocate în baza de date a ANAF, pentru că nu fac obiectul administrării fiscale.

Precizăm că ANAF are în evidența fiscală numai CNP-urile persoanelor care au calitatea de contribuabil și nu deține informații privind componența familiei acestora (soț, soție, copii).

Dezvoltarea unui sistem informatic care să gestioneze în baza de date a ANAF evenimentele din viața contribuabililor persoane fizice (nașterea unui copil, împlinirea vârstei de 18 ani la care copilul devine major, modificarea statutului de părinți/părinte unic) necesită o analiză detaliată a funcționalităților sistemului informatic, a necesarului de elemente hardware și software și a efortului personalului implicat în dezvoltarea/gestionarea acestui sistem.

Analiza necesară pentru dezvoltarea acestui sistem informatic nu poate fi realizată înainte de legiferarea aspectelor care urmează a fi gestionate de acest sistem informatic atât la nivel de legislație primară, cât și la nivel de legislație secundară.

Dezvoltarea unui sistem de această anvergură nu este sustenabilă în prezent, având în vedere resursele umane insuficiente, cât și implicarea personalului în alte proiecte de maximă importanță (inclusiv prin Planul Național de Redresare și Reziliență).

Totodată, în cadrul art. 6 alin. (3) al inițiativei legislative se menționează doar cazul în care potențialii beneficiari ai creditului fiscal realizează alte venituri față de cele salariale. Cu toate acestea, în cuprinsul inițiativei legislative nu se amintește despre regimul contribuabililor care realizează venituri atât din salarii, cât și din alte activități, creându-se astfel tratamente juridice diferite în cazul unor situații similare.

Diversitatea situațiilor concrete ar fi trebuit să fie reflectată în norma juridică ce trebuie să se adapteze diferitelor circumstanțe. Orice diferență de tratament făcută de stat între indivizi aflați în situații

analoage trebuie să își găsească o justificare obiectivă și rezonabilă. Or, în cazul de față nu regăsim o astfel de justificare.

Subliniem, de asemenea, faptul că modalitatea de transmitere a datelor potențialilor beneficiari ai creditului fiscal între ANAF și angajator, implică gestionarea datelor cu caracter personal, devenind incidente în acest sens prevederile *Regulamentul 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE*.

9. În ceea ce privește art. 8 al proiectului legislativ, semnalăm faptul că reglementarea intrării în vigoare a legii la data publicării acesteia este contrară atât dispozițiilor art. 78 alin. (1) din *Constituție*, cât și art. 12 alin. (1) din *Legea 24/2000*. Atât textul *Legii fundamentale*, cât și cel al *Legii 24/2000* prevăd faptul că legea intră în vigoare la 3 zile de la data publicării acesteia în Monitorul Oficial sau la o dată ulterioară, prevăzută în textul acesteia. Astfel, din aceste reglementări nu rezultă posibilitatea intrării în vigoare a legii la o dată anterioară celor 3 zile.

10. Privitor la *Expunerea de motive*, precizăm că aceasta nu a fost elaborată cu respectarea cerințelor prevăzute de *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, și anume, potrivit dispozițiilor art. 6 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) instrumentul de prezentare și motivare ar fi trebuit să includă cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, impactul socioeconomic, impactul asupra sistemului juridic, consultările derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ, organizațiile și specialiștii consultați, precum și activitățile de informare publică.

Or, raportat la conținutul propriu zis al *Expunerii de motive*, din perspectiva celor expuse mai sus, precizăm că datele oferite în cuprinsul instrumentului de prezentare atașat sunt insuficiente, în raport de exigențele prevăzute de normele legale în vigoare, așadar, ar fi fost necesară completarea acestuia în mod corespunzător.

Cu privire la formula introductivă, subliniem faptul că aceasta nu respectă exigențele *Legii 24/2000*, potrivit art. 42 alin. (2), „în cazul

legilor formula introductivă este următoarea: Parlamentul României adoptă prezenta lege". Amintim, de asemenea, faptul că, potrivit jurisprudenței² Curții Constituționale, „respectarea prevederilor Legii 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative se constituie într-un veritabil criteriu de neconstituționalitate prin prisma aplicării art. 1 alin. (5) din Constituție”.

Mai mult, soluțiile propuse prin prezenta inițiativă parlamentară ridică anumite probleme de neconstituționalitate și legalitate. Astfel, modalitatea de formulare a unor articole din propunerea legislativă poate naște *vicii de neconstituționalitate* din perspectiva art. 1 alin. (5) din Constituție, prezentând o formulare ambiguă, lipsită de claritate, precizie și previzibilitate. Potrivit jurisprudenței³ Curții Constituționale, „legea trebuie să întrunească cele 3 cerințe de calitate care rezultă din art. 1 alin (5) din Constituție - claritate, precizie și previzibilitate”.

Detaliind cele 3 exigențe, Curtea Constituțională a reținut⁴ faptul că „cerința de claritatea a legii vizează caracterul neechivoc al obiectului reglementării, cea de precizie se referă la exactitatea soluției legislative alese și a limbajului folosit, în timp ce previzibilitatea legii privește scopul și consecințele pe care le antrenează”.

Având în vedere aspectele anterior menționate, semnalăm faptul că următoarele prevederi pot fi afectate de *vicii de neconstituționalitate* din perspectiva art. 1 alin. (5) din Constituție:

Art. 2 lit. a) - sintagma „copil minor aflat în întreținere... efectivă” - sensul noțiunii de întreținere efectivă nu beneficiază de o reglementare, fiind echivoc, putând da naștere unor interpretări contrare scopului reglementării. Spre exemplu, din cuprinsul definiției noțiunii analizate, s-ar putea ajunge la concluzia că măsura creditului fiscal s-ar putea aplica chiar și în cazul în care copilul minor este subiectul unor măsuri de protecție specială, precum plasamentul⁵.

² Decizia Curții Constituționale nr. 22/2016 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali

³ Decizia Curții Constituționale nr. 1/2014 asupra obiecției de neconstituționalitate a Legii privind stabilirea unor măsuri de descentralizare a unor competențe exercitate de unele ministere și organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și a unor măsuri de reformă privind administrația publică

⁴ Decizia Curții Constituționale 183/2014 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune,

⁵ Potrivit art. 63 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului „Pe toată durata plasamentului, domiciliul copilului se află, după caz, la persoana, familia, asistentul maternal sau la serviciul de tip rezidențial care îl are în îngrijire”.

Art. 3 - sintagma „*părintelui unic*”, pentru sensul acestei noțiuni nu este oferită o definiție în cuprinsul inițiativei legislative, putând fi imaginate mai multe situații în care situația de fapt reclamă un părinte unic. Considerăm că noțiunea de părinte unic necesită o definire corespunzătoare, astfel încât să fie evitate lipsa de precizie, claritate și previzibilitate.

Art. 6 alin. (1) - sintagma „*se acordă automat*”, noțiunea automat este echivocă, iar în cuprinsul proiectului legislativ nu este menționată o procedura predictibilă și previzibilă prin care să fie reglementată modalitatea de funcționare a creditului fiscal. Deși normele de punere în aplicare ar trebui să reglementeze în detaliu această procedură, este necesar ca acestea să pună în aplicare prevederile existente la nivel primar, nefiind posibil ca acestea să introducă prevederi care prezintă caracter de noutate.

Art. 7 sintagma „*pierderi bugetare*” nu este definită în legislația fiscală; adițional, apreciem că textul poate integra sintagma „*eventualele cheltuieli bugetare*” sau orice altă formulare care să reflecte intenția clară de reglementare.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere obiectul de reglementare, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie-Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU



Domnului senator Mircea Abrudean
Președintele Senatului